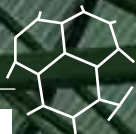

▷ SZÖVEG ÉS FÉNYKÉP: FEKETE ISTVÁN

FINNFOCI

FELÍVELŐ PÁLYÁN

Tavaly története során először kvalifikálta magát a finn labdarúgó-válogatott nagy nemzetközi tornára, amivel több évtizedes átkot tört meg – a sorozatos kudarcokba befáradt szurkolók reménysugaraként... Ha ismerős a fenti helyzet, nem véletlen, hiszen a finn és a hazai foci sokáig hasonló (kényszer)pályán mozgott. Ám a 2016-os Eb-szereplést övező itthoni össznépi eufória elillant, míg a finnek most továbbírnák a sikertörténetet. Előre az izlandi úton?

Hangos gyerekszivaj tölti be a Talin jalkapallohali szürke épületét. A szülők csendben szemlélik az eseményeket, a komor falak a pattogós edzői utasításokat visszhangozzák. Szombat dél van, és egyelőre nem sok jel utal arra, hogy bő egy óra múlva a legnagyobb finn rangadó, a Stadin derby veszi kezdetét: a HIFK és a HJK összecsapása...

A körülmények sem azt sugallják, hogy életre szóló élményekkel fogunk távozni: a Helsinki belvárosától jó félórás buszútra levő „aréna” mindössze 700 személyes (lelátó csak a pálya egyik hosszanti oldalán van), így az sem csoda, hogy a pályaválasztó HIFK néhány nappal korábban kitétte a „megtelt” táblát. Persze 20-szor ennyien is jegyet váltottak volna, ha a hagyományos helyszínen, a Bolt Arénában rendeznék a találkozót. Ám tél van, és az örök riválisok csak e hangárszerű csarnokban mérkőzhetnek meg.

A Helsinki belvárosától jó félórás buszútra levő „aréna” mindössze 700 személyes, így az sem csoda, hogy a pályaválasztó HIFK néhány nappal korábban kitétte a „megtelt” táblát.

A Vörösök

Büszkén feszítenek a HIFK szurkolói, akik több mint 40 évet vártak arra, hogy csapatuk visszatérjen az első osztályba (Veikkausliiga) és újra megmérkőzzön az örök rivális HJK-val

Műfüves csarnok

A Talin jalkapallohali főleg kupameccseknek ad otthont a téli szezonban, a HIFK hazai mérkőzéseit a közel 11 ezer fő befogadására képes Bolt Arénában játssza az áprilistől októberig tartó bajnokságban

Címererdő

A komor csarnok nemcsak messziről, de belülről is elég puritán, mégis családi hangulatú. Az egy szem büfében a meccs szünetében a HIFK női csapatának játékosai szolgálják ki a szurkolókat

Látogatásunk fő oka, hogy a válogatott tavaly – nem kis meglepetést okozva – kijutott a részben budapesti rendezésű, aktuális Európa-bajnokságra, és testközelből szeretnénk benyomást, hogyan élték meg mindezt a szurkolók. Kíváncsiak vagyunk, létezik-e finn csoda, vagy csupán annyi történet, hogy ezúttal a finneknek is kijött a lépés, és Fortuna annyi balszerencsésen végződő mérkőzés és sorozatban 32(!) elbukott selejtező után végre kegyeibe fogadta a Huuhkajatot (Fülesbaglyok).

Jár a paksi

A HIFK játékosai nagyot küzdöttek, és a döntetlenhez is közel álltak, ám a rangadót a HJK nyerte. A fővárosi csapat a finn labdarúgás legsikeresebb klubja

Balsors, akit...

Bizonyára sokan emlékeznek még a magyar rajongók körében generációs futballélménnyé nemesedett 1997-es finn–magyar vébéselejtezőre, amelynek az volt a tétje, hogy melyik csapaté lehet a pótselejtezőt érő második hely. Finnországnak győznie kellett, és a 91. percig úgy is tűnt, ők a befutók, ám egy szögletet követő kavargás hihetetlenül peches öngólt hozott. A finnek mély letargiába estek, de a mi arcunkra is gyorsan ráfagyott a mosoly, miután a pótselejtezőn a jugoszláv válogatott ellen a két meccsn 12 gólt kaptunk és csak egyet rúgtunk...

A finnek soha nem álltak annyira közel a kijutáshoz, de tíz évvel később is majdnem ott voltak az Eb-n. Ráadásul akkoriban igen magasan, a FIFA-világranglista 33. helyén jegyezték a csapatot.

A finnek soha nem álltak annyira közel a kijutáshoz, de tíz évvel később is majdnem ott voltak az Eb-n. Ráadásul akkoriban igen magasan, a FIFA-világranglista 33. helyén jegyezték a csapatot.

A hón áhított tavalyi sikerek persze voltak előjelei is: előbb legyőzték Izlandot, majd Koszovót, és a Nemzetek Ligájában minket is, Törökország és Horvátország ellen pedig döntetlen volt a meccs.

Ezek a sikerek hatalmas önbizalmat adtak a csapatnak – állítja Harri Ahola, a Turun Sanomat napilap munkatársa. Az ezután kezdődő selejtezősorozat pedig felívelő diadalmenet volt.

Fő a biztonság

A háló elvileg a játékteret választja el a néhány soros lelátótól, ám sokszor előfordul, hogy a drukkerék gólörömbben egyszerűen berohannak a pályára...

Csapatszellem

A tavalyi Eb-kijutás Helsinkiben és az ország több pontján is valóságos népünnepélybe torkolt – legalább akkorába, mint amikor a jégkorong-válogatott tavaly májusban megnyerte a világbajnokságot! A finnek állítják: nem csoda történt, csupán annyi, hogy a szisztematikus munka meghozta gyümölcsét.

A siker a korábban szintén sokszor lesajnált izlandi válogatottra emlékezteti Viktor Fageruddot, a HIFK Helsinki sajtófőnökét, aki azt is elárulja, miből áll össze a sikerrecept. Ebben a csapatban nincsenek

Focikapu a Suomenlinnánál

A Helsinki előtti szigeteken fekvő, az UNESCO világörökségi listáján is szereplő katonai erődítmény népszerű kirándulóhely

Ebben a csapatban nincsenek szupersztárok, viszont az évek során egy olyan válogatott formálódott Markku Kanerva kezei alatt, amelynek tagjai egymásért küzdenek, és mindenki tudja, hol a helye a pályán.

sokatmondó, hogy az ő nevéhez fűződik az U21-es csapat 2009-es Eb-re kijutása is!

Női mezőny

Az 1897-ben alapított HIFK Finnország legrégebbi klubja. Három női csapat is van: a hölgyeknél nem kizárólag profik játszanak, olyanokat is várnak, akik a futball alapjait csak felnőttkorukban ismerkedtek meg. A jégkorongcsapat hétszer nyerte meg a finn bajnokságot, a Ligát, de a jéglabda (bandy) is népszerű

A hoki árnyékában...

Bár az 5,5 milliós országban többen fociznak, mint ahányan hokiznak, a labdarúgás népszerűsége azért messze elmarad a jégkorongétól. A jégkorong-válogatott épp 3. a világranglistán, a férfiscapat háromszoros világbajnok, de a nők is négyszer voltak Európa legjobbjai. És akkor még nem beszéltünk a téli sportokról (a finnek összesen 167 érmet szereztek a téli olimpiákon), vagy éppen a Forma-1-ről és a murvás vidéki utakon is pallérozódott, világhírű raliversenyzőkről!

A jégkorong-válogatott épp 3. a világranglistán, a férfiscapat háromszoros világbajnok, de a nők is négyszer voltak Európa legjobbjai. És akkor még nem beszéltünk a téli sportokról, vagy éppen a Forma-1-ről...

Helsinki, belváros

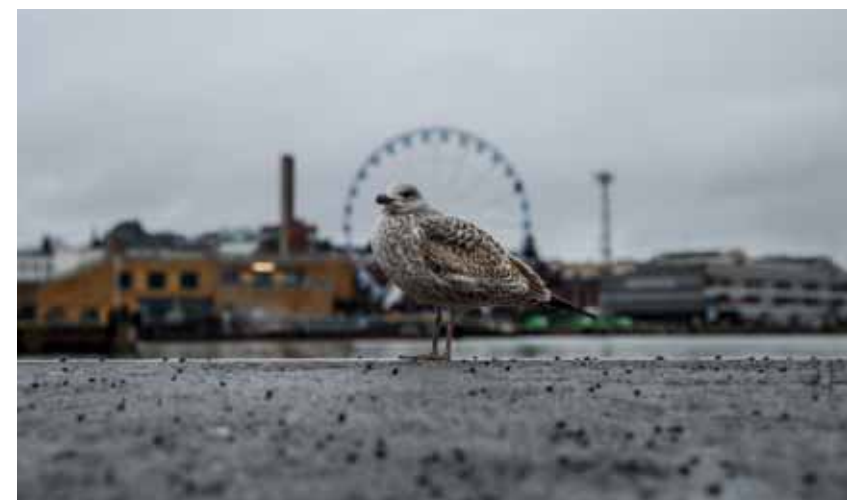
A tavalyi Copenhagenize Index szerint Helsinki a Föld 10. legkerékpárbarátabb városa. A finn főváros célja, hogy a fenntartható közlekedést tekintve az első helyre kerüljön

Szürke fellegek

Helsinki ezúttal a kevésbé szebbik arcát mutatja. Háttérben az Uszpenszkij-székesegyház magasodik

Madárles

A kompállomás környéke a hideg időjárás ellenére sok látogatót vonz, innen indulnak a hajók a Suomenlinna felé is

Eddig sokan kifejezetten lesajnálóan beszéltek a labdarúgó-válogatottól, és Helsinkiben több olyan drukkerrel is szóba elegyedtünk, aki mérget vett volna rá, hogy az ő életében a csapat sohasem fog kijutni nagy, felnőtt-tornára. Maga a bajnokság nem túl erős, a válogatott gerince külföldön játszik. A finn bajnokik sem vonzzák a tömegeket: tavaly átlagosan 2600-an voltak a mérkőzéseken, miközben egy hokimeccsre kétszer ennyien is kimennek Helsinkiben.

Kupameccs ide, tél oda, a mostani HIFK–HJK-derbin a hangulatra nem lehet panasz – a mindössze 700 ember pont elég a hangár hangosításához... A két csapat rivalizálása 1909-ig nyúlik vissza, amikor a HJK még a finn nyelven beszélő középosztály csapata volt, míg a HIFK-et a svéd nyelvű polgárok támogatták. Az ellenségeskedésre okot adó nyelvi különállás mára megszűnt, ám a presztízsharc megmaradt.

A HJK végig magabiztosan, meggyőző fölényben játszott, a HIFK csak a hajrában berúgott tizenegyessel tudott szépíteni. A piros-fehér drukker az azonban nem dőlték a kardjukba, talán még ők is egy picit a válogatott sikerének büvőkörében élnek, ami valóban összehozta az embereket.

FEKETE ISTVÁN
FOTÓRIPORTER,
SZERKESZTŐ. ÉRDEKLŐDÉSI
TERÜLETE A SPORT ÉS
A TÁRSADALOM KAPCSOLATA